

Sonne 5, 3, 27. विभक्तारश्मि^० 49, 30. पवन^० PRAB. 2, 7. तमः^० ŚĪH. D. 293, 17. व्यसनशत^० Spr. (II) 284. सनवृत्तिन^० ÇĀTR. 14, 77. साधसंविग^० KATHĀS. 21, 97. यावत्संपातम् so v. a. so lange es geht ĀHĀND. UP. 5, 10, 5. स्र^० adj. (f. स्रा) so v. a. nicht zur Hand seiend KAUC. 32. — 7) Rest von Flüssigkeit, der im Gefäß zusammenläuft; Ueberbleibsel eines im Opfer verwendeten Stoffes, überh. Brosamen, Abfälle KĀTH. 28, 8. 35, 16. GOBH. 2, 3, 6. 5, 3. KAUC. 3. 10. 20. तपुल्ल^० 21. 24. 26. 28. 30. 33. 72. 78. 109. 120. 126. 139. स्रप्सु संपातानानयति 27. स्राति ऽश्चे संपातानभ्यतिनयति 41. 37. GRĪJAS. 2, 9. मन्थे संपातमवनयेत् ĀHĀND. UP. 5, 2, 4. 5. Vielleicht hierher auch: मरुत्संपाताभिद्धत SUÇR. 2, 158, 4. 159, 14. 160, 17. संपात-सिक्तं PAÑĀVAR. 3, 13, 21. — 8) zusammenstossende d. h. in Saṁhitā und Rītmal benachbarte Lieder (vollständig ^०सूक्त), z. B. RV. 4, 19. 22. 23. Comm. zu ÇĀÑKH. Br. 22, 1. AIR. Br. 6, 18. fgg. ĀÇV. Çr. 8, 4, 14. 16 (wo nach शस्त्वा die Worte संपातानेव in der Ausg. einzufügen sind). 9, 10, 4. ÇĀÑKH. Çr. 16, 20, 15. — 9) N. pr. eines Sohnes des Garuḍa Wilson ohne Ang. einer Aut. fehlerhaft für संपाति. — Die Bed. des Wortes RV. PAIT. 16, 51 ist nicht zu bestimmen. — Vgl. धारा^०, निः^०.

संपातम् (wie eben) absol. in विद्युत्संपातम् mit der Geschwindigkeit des Blitzes, im Nu MBH. 12, 4395.

संपातवत् (von संपात) adj. 1) vorhanden, bereit; mit करु bereit machen, zur Stelle bringen; was überhaupt zur Hand ist, der nächste beste, beliebig (Gegens. असंपात): निशायां संपारान्संपातवतः करोति KAUC. 23. 12. काम्पिलपुटानयो पूर्णसंपातवतः क्वा 28. स्रवसिच्युत्पन्नाः संपातव-तिरसंपाताः 32. उदपात्र 24. 27. धनुस् 14. रथचक्र 14. दण्ड 23. 47. गो-शृङ्ग 31. स्रक्त 34. दाम्नी (= दामनी) ebend. स्रम्नः 51. नावम् 52. संपा-तवतामप्राति 7. श्रोषधीः 41. द्रव्य 42. 50. 52. — 2) mit Saṁpāta (Bed. 8) versehen ĀÇV. Çr. 8, 4, 16. fg.

संपाति m. N. pr. 1) eines fabelhaften Vogels, eines Sohnes des Aruṇa von der Çjenti (nach dem R. des Garuḍa) und Bruders des Gaṭāju MBH. 1, 2634. 3, 11205. 16045. VP. 149, N. 13. R. 1, 1, 70 (75 GORR.). 3, 20, 34. 4, 56, 2. fgg. 6, 110, 46. RAÇH. 12, 60. KATHĀS. 107, 25. MAHĀVĪRĀĪ. 74, 1. — 2) eines Fürsten MBH. 7, 804. — 3) eines Sohnes des Bahugava und Vaters des Ahaṁjāti HARIV. 1637. fg.; vgl. संपाति. — 4) eines Affen R. 4, 33, 13. 39, 37. 6, 13, 8. 22, 3. — 5) eines Rākshasa R. 5, 12, 12. 7, 5, 43. — Vgl. संपातिन्.

संपातिन् (von 1. पत् mit सम्) 1) adj. a) zusammen fliegend: क्सेसाः MBH. 6, 5665. — 2) mitfliegend so v. a. gleich rasch NIR. 12, 22. — c) herunterfallend: कुसुमानि UTTARAR. 30, 20 (40, 11). — 2) N. pr. a) = संपा-ति 1) R. 4, 56, 5. 20. 58, 15. 39, 21. — b) = संपाति 5): स^० adj. R. 6, 108, 8.

संपाद् m. nom. act. von 1. पद् mit सम् in डुः^०.
संपादक (vom caus. von 1. पद् mit सम्) adj. hervorbringend, bewir- kend; in comp. mit seinem obj. KULL. zu M. 1, 17. 19. 3, 5. 9, 5. ^०त्व n. nom. abstr. Verz. d. Oxf. H. 267, a, 17.

संपादन (wie eben) 1) adj. (f. ई) a) verschaffend, zu Theil worden las- send: स्वर्ग^० MBH. 1, 6458. — b) ausführend, erfüllend: दुर्घट^० Verz. d. Oxf. H. 238, b, 20. स्राज्ञा^० Spr. (II) 881 (vgl. JĀĒ. 1, 76). — 2) n. a) das Verschaffen, Herbeischaffen, Besorgen: विचित्रावपान^० KATHĀS. 54,

192. भार्या^० MĀRK. P. 72, 12. तृण^० Comm. zu ĠĀIM. 1, 16. पूसासाधन^० SARVADARÇANAS. 35, 20. — b) das Zustandebringen, Ausführen, Erfüllen, Hervorbringen, Bewirken: स्थूलवस्त्र^० PAÑĀVAR. 133, 1. सत्समीकित^० MĀ- LATĪM. 4, 4. स्रात्मचिकीर्षितस्य KATHĀS. 13, 149. स्वकार्य^० KULL. zu M. 1, 19. धर्मस्य zu 7, 17. याग^० zu 11, 20. व्रत^० VIKRAM. 37, 7. शास्त्रस्थिति^० ŚĪH. D. 408. तदर्थनिश्चय^० Comm. zu ĠĀIM. 1, 1. सुख^० SARVADARÇANAS. 118, 18. 169, 8. ÇĀÑK. zu BṚH. ĀR. UP. S. 14. 206. 261. Comm. zu TS. PAIT. 3, 1. 14, 15. zu TS. 1, 914, 4. — c) das Besorgen so v. a. in Ord- nung-Bringen: वास्तु^० M. 3, 255. स्रर्थ^० 7, 168.

संपादनीय (wie eben) adj. zu Stande zu bringen, auszuführen, zu be- wirken: समारब्ध HIT. ed. JOHNS. 1512. मैत्री KULL. zu M. 3, 138. दोक्द् zu stillen UTTARAR. 16, 5 (22, 7).

संपादम् (von 1. पद् mit सम्) absol. vollzählig machend: दश दश संपादं जुक्तेति jedesmal alle zehn TBR. 3, 8, 5.

संपादयित्वा (vom caus. von 1. पद् mit सम्) nom. ag. 1) Verschaffer, Herbeischaffer, Besorger: इक्षितकुसुमानाम् ŚĪH. D. 181, 8. KUMĀRAS. 1, 4 (fem.). — 2) zu-Stande-Bringer, Ausfühler: प्रारब्ध^० KULL. zu M. 4, 246. 6, 79.

संपादित partic. s. u. dem caus. von 1. पद् mit सम्. Davon nom. abstr. ^०त्व n. das zu-Stande-gebracht —, erfüllt-worden-Sein: मुक्त्संपादित-त्वात्साधुतरपालो मे मनोरथः ÇĀK. Ch. 160, 9.

संपादिन् (von 1. पद् mit सम्) adj. 1) zusammentreffend mit so v. a. sich zu Etwas eignend, passend; mit instr. P. 5, 1, 99. 6, 2, 155. कपवि-ष्टाभ्यां संपादि मुखम् = कार्पासकार्पासवर्णशोभते Schol. zu 5, 1, 99. zur Erklärung der suff. प, इय gebraucht: स्रयिष्य = स्रय^० NIR. 6, 16. यज्ञ^० 7, 27. 9, 37. सोम^० 11, 19. — 2) vollbringend, ausführend: स्राज्ञा^० JĀĒ. 1, 76 (vgl. Spr. (II) 881). इष्ट^० KATHĀS. 92, 35.

संपाद्य (vom caus. von 1. पद् mit सम्) adj. 1) zu Stande —, zu Wege zu bringen, zu Stande —, zu Wege gebracht werdend: वीजं भक्तन MBH. 12, 4760. MALLIN. zu KUMĀRAS. 1, 35. कार्य KULL. zu M. 9, 297. प्रुद्गा^० zu 3, 18. SARVADARÇANAS. 11, 8. त्रेतासंपाद्यानि कर्माणि KULL. zu M. 7, 78. Davon nom. abstr. ^०त्व n.: मातापितृसंपाद्यात्वाङ्गमनः zu 2, 170. — 2) vollzählig zu machen TS. 1, 6, 3. ÇĀÑKH. Çr. 7, 27, 25 in Ind. St. 8, 80. — Vgl. डुः^०.

संपार m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes des Samara und Bru- ders des Pāra, VP. 4, 19, 12.

संपारण (vom caus. von 1. 2. पर् mit सम्) 1) adj. a) bis zum Ende reichend, dauernd: वसु RV. 3, 45, 4. — b) zum Ziel führend: स्वर्गस्य लो- कस्य ÇĀT. Br. 4, 2, 5, 10. — 2) n. das Vollenden PAÑĀVAR. Br. 13, 10, 14.

संपारिन् adj. überführend: नौ AIR. Br. 4, 13. 6, 6.

संपावन (von 1. प् mit सम्) n. das Mitläutern KĀTR. Çr. 25, 13, 16.

संपावियञ्च n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 242, b.

संपिण्डित s. u. पिण्डय् mit सम्. संपिण्डिताङ्गुलि adj. auch HALĀ. 2, 382.

संपिधान (von 1. धा mit संपि d. i. समपि) n. als eine Bed. von स्रा- च्छादन AK. 3, 4, 11, 127. H. an. 4, 159. MSD. n. 167.

संपिबै (von 1. पा mit सम्) adj. hinunterschlingend AV. 6, 135, 2.

संपीड (von पीड् mit सम्) 1) m. Druck KIR. 7, 12. — 2) f. स्रा Qual, Pein, Bedrängnis GOBH. 4, 7, 14. M. 12, 76. व्याधि^० HARIV. 11174.